

DR KONCERTHUSET, KONCERTSALEN
6. & 7. FEBRUAR 2025 KL. 19.30

Kochanovsky & Kavakos

Stanislav Kochanovsky Dirigent

Leonidas Kavakos Violin

DR Symfoniorkestret

Program

Modest Musorgskij (1839-81)

Forspil til Khovansjtjina (1872-80, ufuldendt)

(ca. 5')

Dmitrij Sjostakovitj (1906-75)

Violinkoncert nr. 2, cis-mol, opus 129 (1967)

- I Moderato
- II Adagio
- III Adagio – Allegro

(ca. 30')

PAUSE (30') ca. 20.10

Dmitrij Sjostakovitj

Symfoni nr. 12, 'Året 1917', opus 112 (1960-61)

- I Det revolutionære Petrograd: Moderato – Allegro – Più mosso – Allegro
- II Razliv: Allegro – Adagio
- III Aurora: Adagio – Allegro
- IV Menneskehedens dagry: Allegro – Allegretto – Moderato

(ca. 38')

MØD MUSIKKEN

Kl. 18.30 i Koncertsalen med Celine Haastrup

Torsdagskoncerten sendes direkte i P2 Koncerten, genudsendes søndag kl. 12.15 og kan også høres i DR Lyd.

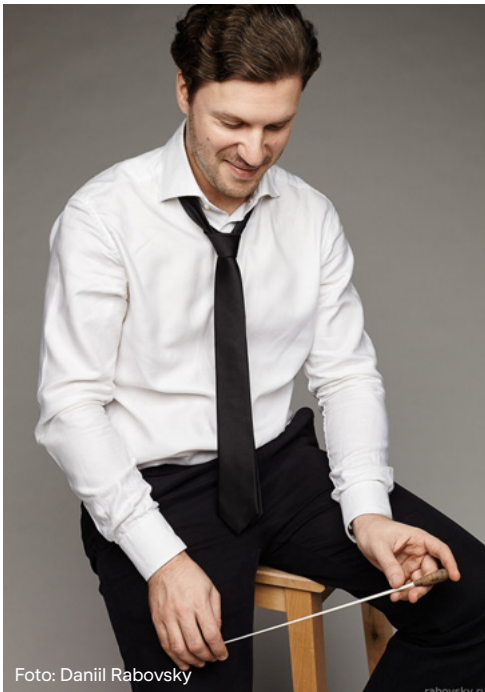

Foto: Daniil Rabovsky

Dirigenten **Stanislav Kochanovsky**, er født 1981 i Skt. Petersburg. De seneste år har han haft en succesfuld karriere i Vesteuropa og i Nordamerika, og i 2024 tiltrådte han posten som chefdirigent for et af Tysklands førende orkestre, NDR Radiofilharmonikerne i Hannover. Blandt de andre fremragende orkestre, han jævnligt gæstedirigerer, er Rotterdam Filharmonikerne, Orchestre de Paris og Dresden Filharmonikerne.

Stanislav Kochanovsky er også blevet en meget populær gæst hos DR Symfoniorkestret, som han dirigerede første gang i 2019, for hans koncerter med orkestret er altid meget medrivende.

“For mig er et symfoniorkester en gigantisk palet, der kan skabe utrolige billeder i nuet”, siger han. “De højeste øjeblikke opnås dog kun, når der er total fortrolighed mellem orkester og dirigent.”

Foto: Marco Borggreve

Leonidas Kavakos er en af verdens førende klassiske musikere, og han udfolder sig både som violinist og dirigent. Han er født i Athen i 1967 og fik sit gennembrud, da han som ung violinist vandt både Paganini Konkurrencen og Sibelius Konkurrencen. Siden 1990'erne har han optrådt med alle verdens førende orkestre, og han har indspillet en lang række album på højeste niveau, senest violinkonserterne af Bach og to album med klavertrioer af Beethoven.

Leonidas Kavakos optræder med DR Symfoniorkestret så godt som hvert år, og sådan har det været siden hans første koncert her i 2006. I 2017 modtog han Léonie Sonnings Musikpris her i Koncerthuset, og i motiveringen lød det: “Med sin store integritet er Leonidas Kavakos garant for, at ærlighed stadig har en stærk stemme i musikens verden”.

Foto: Flemming Bo Jensen

DR Symfoniorkestret har lige siden DR's grundlæggelse i 1925 bragt den symfoniske musik ud til publikum, lyttere og seere i hele landet. Samtidig er orkestret blevet en vigtig repræsentant for dansk musik i udlandet gennem turnéer og medieproduktioner, som har vundet international genklang. DR Symfoniorkestret har altid været tæt forbundet med den danske musik, men orkestret favner samtidig hele det rige, symfoniske repertoire fra forskellige klassiske og romantiske traditioner op til vores egen tid.

DR Symfoniorkestrets chefdirigent har siden 2016 været den anerkendte italienske dirigent Fabio Luisi, som bl.a. har stået i spidsen for højt profilerede turnéer til Kina, Japan og USA. Luisi har netop stået i spidsen for orkestrets store jubilæumsturné til Tyskland, Belgien, Østrig og Ungarn, hvor orkestret er blevet modtaget med overstrømmende begejstring af både publikum og anmeldere.

Efter indspilningen af Carl Nielsens symfonier og koncerter (Deutsche Grammophon), der har givet genlyd internationalt og modtaget adskillige priser, er orkestret og Fabio Luisi nu i

gang med at opføre og indspille alle Alexander Skrjabin's orkesterværker. Og så har orkestret og Deutsche Grammophon påbegyndt endnu et stort indspilningsprojekt: Arnold Schönberg's samlede orkesterværker, hvor første udgivelse – *Verklærte Nacht* – udkom digitalt i efteråret 2024, som markering af 150-året for Schönberg's fødsel. De i alt over 30 Schönberg-orkesterværker vil udkomme henover de næste 5-6 år.

Som medieorkester spiller DR Symfoniorkestret ikke bare for de 100.000 koncertgæster, som hver sæson oplever orkestret live. Mere end 500.000 lyttere og seere følger orkestrets klassiske koncerter på radio, tv og internet, og millioner lytter med, når koncerterne transmitteres internationalt. Også på sociale medier har DR Symfoniorkestret en stor fanskare – over 500 millioner seere verden over har set videoer med DR Symfoniorkestret, hvor især klip fra de populære soundtrack-koncerter med film- og computerspilmusik hitter stort.

Musorgskij & Sjostakovitj

Musorgskij: Forspil til Khovansjtjina

Ved sin død i 1881 efterlod den russiske komponist Modest Musorgskij en ufuldendt opera, **Khovansjtjina**. Operaen blev gjort færdig af komponisten Nikolaj Rimskij-Korsakov, men opføres temmelig sjældent. Mest kendt er den for det flotte forspil, **Dagry over Moskvafloden**.

Khovansjtjina foregår i 1682, hvor Rusland var truet af voldsomme indre stridigheder, da der ikke var en oplagt arving til at følge efter zar Fjodor 3.

En af hovedpersonerne var den militære oprørsleder prins Ivan Khovanskij, der kæmpede imod hoffets vestligt-orienterede reformer. På russisk er den strid kendt som 'Khovansjtjina' (dvs. Khovanskij-affæren).

Magtkampen var også religiøs og involverede de såkaldt gamle villende, der ikke ville ændre ved den ortodokse kirkes traditioner. Det hele udvikler sig meget voldsomt, også for Khovanskij, der bliver halshugget for forræderi. Herefter kan den afdøde zars halvbror Peter indsættes som ny zar – han blev senere kendt som Peter den Store.

Operaen findes i to versioner, for i 1959 lavede Dmitrij Sjostakovitj et andet bud på en færdig orkestrering. Det er denne udgave af forspillet, der opføres i aften. Det bygger på en russisk folkemelodi og forløber fredsommeligt, indtil man midtvejs hører en symbolsk varsling om det kommende drama, når kirkeklokkerne ringer.

Sjostakovitj: Violinkoncert nr. 2

Da Dmitrij Sjostakovitj skrev sin **Violinkoncert nr. 2** i 1967, var han en mærket mand, plaget af både hjerteanfald og af polio. Men han fortsatte med at komponere, og i sit sidste tiår skrev han musik, hvor alt overflødigt er skåret fra. Hans Violinkoncert nr. 2 indleder den fase af hans arbejde.

Værket virker som en indre dialog, en bevidsthedsstrøm, hvor tankegangen ofte svinger over i et privat sprog med lukkede spørgsmål og svar. Violinens solostemme minder mest af alt om en monolog, fortalt med lange fraser. Og orkestreringen er skåret ind til benet og virker chokerende enkel.

Næsten 20 år tidligere, i 1948 havde Sjostakovitj skrevet sin 1. violinkoncert og tilegnet den til David Oistrakh, Sovjetunionens mest berømte violinist. Også Violinkoncert nr. 2 er tilegnet Oistrakh.

I alle værkets tre satser vokser musikken til en kulmination, hvor solisten befinder sig helt alene. Det er en nyfortolkning af den traditionelle violinkonzerts solokadencer, hvor solisten skal opvise sin kunnen. Hos Sjostakovitj bliver det i stedet til et billede på individets isolation. I soloen i første sats spiller violinen ligefrem tostemmigt med sig selv.

Sjostakovitj giver på den måde en ny fortolkning af den traditionelle, tresatsede udformning af en violinkoncert, hvor første sats sædvanligvis bygger op, anden sats dvæler, og tredje sats slutter af med bravour. Denne gang går det anderledes: Når den langsomme 2. sats glider direkte videre til 'den festlige finale', er tonen alt andet end munter. Lystigheden er påtaget, violinens solokadence er forvokset og desperat, og slaggtøjets groteske smæld understreger de vrængende pointer.

Et særkende fra Sjostakovitjs sidste år er hans brug af musikalske citater, der fungerer som en understrøm af erindringer. I violinkoncerten citerer han sin opera 'Næsen' fra 1920'erne og sin 5. symfoni fra 1948, to nøgleværker fra et meget anspændt politisk liv. Selv tonearten i violinkoncerten, cis-mol, rummer en hentydning til to værker, han beundrede højt, nemlig Beethovens Strygekvartet op. 131 i cis-mol og Mahlers dramatiske Symfoni nr. 5 i cis-mol. Så skidt med, at cis-mol er en meget akavet toneart at spille i på violin – det understreger kun værkets utilpasse karakter.

Sjostakovitj: Symfoni nr. 12, 'Året 1917'

Som 10-årig stod Dmitrij Sjostakovitj i menneskemængderne på togstationen, der hilste Lenin velkommen til Skt. Petersborg.

Året var 1917, og den russiske revolution havde for altid forandret Rusland. Den kommunistiske Sovjetunion var skabt.

Det kom til at præge hele Sjostakovitjs liv fundamentalt – også de værker, han komponerede. I sit liv skrev han en hel del ideologiske værker, der hylder den russiske revolution og kommunistpartiet. I dag hører man dem sjældent, men et af værkerne fra den skuffe, som spilles af og til, er hans **Symfoni nr. 12**.

Symfonien er komponeret i årene 1960-61 som en forsinket fejring af Lenins 90-års fødselsdag. Tiden omkring 1960 kaldes 'Tøbruddet', fordi den kommunistiske stat løsnede grebet om borgerne en smule. Også Sjostakovitj kunne arbejde lidt friere som kunstner. Måske var derfor, at han med en 'noget for noget'-argumentation komponerede sin Lenin-symfoni og i 1960 meldte sig ind i kommunistpartiet efter mange års pres for at tage dette skridt.

Hans 12. symfoni fik undertitlen 'Et heroisk folke-epos'. Det er ikke så meget et Lenin-portræt som et symfonisk forløb, hvor store kræfter støder sammen, og hvor sejren er indiskutabel. De fire satser spilles uden satspauser og bygger på begivenheder og steder fra Den russiske revolution i 1917.

Første sats har titlen **Det revolutionære Petrograd** (zarens hovedstad Skt. Petersborg blev i 1914 omdøbt til Petrograd og senere til Leningrad). Her udspillede de helt centrale begivenheder i revolutionen sig. Satsen begynder med dystre, ulmende toner og et stædigt tema, der går i den skæve 5/4-taktart og giver en fornemmelse af utilpashed. Det vokser til en militant attitude, som sætter gang i en ustoppelig udvikling.

Det sovjetiske musikpublikum kunne undervejs i musikken bemærke, at Sjostakovitj bygger satsen på bidder fra to revolutionssange, den russiske 'Skam jer, tyranner' og den polske socialistmarch 'Warszavianka'. Denne øremærkning af musikens revolutionære budskab har ikke samme gennemslagskraft i dag, selv om den marcherende protest i musikken stadig er meget tydelig.

Anden sats hedder **Razliv**. Det var navnet på en landsby udenfor Skt. Petersborg, hvor Lenin havde sit skjul, da han var eftersøgt af politiet. Gemt i en stråhytte og forklædt som finsk landarbejder kunne han i smug følge med i revolutionens udvikling. De dæmpede strygere og pizzicato-toner på listefødder virker både snedige og gedulgte – som Lenin i sit hemmelige kontrolcenter.

Symfoniens tredje sats, **Aurora** (dvs. Daggrø) er opkaldt efter den russiske panserkrydser, der affyrede kanonerne som det endelige startskud til revolutionen. Med voksende kanonild i det fjerne bygger satsen op til den triumferende sejr i fjerde sats, der har den revolutionære satstitel **Menneskehedens daggrø**. Temaer fra de foregående satser forener sig i en triumfmarch, der sejler den flotte finale i havn.

I Bogen 'Vidnesbyrd', der blev udgivet efter Sjostakovitjs død som hans påståede erindringer, fortælles det, at han egentlig havde tænkt sig at give symfonien en ironisk undertone, men at han fortrød og holdt sig til den officielle linje. Påstanden er ligesom resten af bogen udokumenteret, men det er et eksempel på den stærke tendens i dag til at finde skjulte undertekster over alt hos Sjostakovitj. Er 'daggrøet' i finalen det lys, Sjostakovitj kunne ane i 1960? Tilhængere af den teori kan muligvis bare ikke rumme, at Sjostakovitj med sin 12. symfoni havde skrevet et værk, der er, hvad det giver sig ud for.

Jens Cornelius

Torsdagskoncerten på P2 & i DR Lyd

Foto: Per Morten Abrahamsen

Foto: Agnete Schlichtkrull

Ved hver eneste Torsdagskoncert med DR Symfoniorkestret gemmer der sig en P2-vært blandt publikum i Koncertsalen. Værten taler dæmpet i mikrofonen fra sin plads på 1. balkon, men stemmen når ud til over 100.000 lyttere, der følger koncerten ved højttalerne.

Samtidig står en reporter klar i kulissen for at fange kunstnerne lige før eller efter de indtager scenen, så lytterne mærker den særlige koncertstemning og kommer helt tæt på de medvirkende.

Foto: Agnete Schlichtkrull

Hør Torsdagskoncerten direkte i P2 Koncerten eller når det passer dig i DR Lyd.

Du kan også finde koncerter med DR Symfoniorkestret på DRTV.

DR SymfoniOrkestret

Scan QR-koden og læs meget mere om DR SymfoniOrkestret.

KONCERTMESTER

Christina Åstrand

Violin 1

Christina Åstrand
Ludvig Gudim
Elna Carr
Anders Fog-Nielsen
Helle Hanskov Palm
Tine Rudloff
Sabine Bretschneider-Jochumsen
Sophia Bæk
Trine Yang Møller
Patricia Mia Andersen
Monika Malmquist Egholm
Kern Westerberg
Cecilie Hangaard Emtoft
Kristine Algot Sørensen
Jenny Asparro
Mélody Lagache

Violin 2

Gunvor Sihm
Malin William-Olsson
Joaquín Páll Palomares
Bodil Kuhlmann
Julie Meile
Line Marie Most
Marianne Bindel
Andrea Rebekka Alsted
Hedvig Oftedal Vivanco
Stanislav Igorevich Zakrjevski
Jonida Luisa Tafilaj
Ida Balslev
Violeta Daniela Mönnekes
Austin Lee Hansen

Bratsch

Dmitri Golovanov
Gunnar Lychou
Kristian Scharff Fogh
Astrid Christensen
Stine Hasbirk Brandt
Katarzyna Bugala
Alexander Butz
Magda Stevansson

Einar Kyvik Bauge
Benedikte Artved
Sara Lovisa Wallin
Emilia Wareborn

Cello

Henrik Dam Thomsen
Richard Artved
Johan Krarup
Peter Morrison
Louisa Schwab
Hyazintha Andrej
Karin Dalsgaard
Samuel Künstler
Tobias van der Pals
Marie Louise Lind

Bas

Einars Everss
Astor Cortabarría Adde
Nicholas Franco
Henrik Schou Kristensen
Ditlev Damkjær
Gerrit H. Mylius
Mads Lundahl Kristensen
Thoralf Strandli Pedersen

Fløjte

Ulla Miilmann
Astrid Bjelland
Russell Satoshi Itani

Obo

Eva Steinaa
Kristine Vestergaard
Sven Buller

Klarinet

Johnny Teyssier
Pedro Franco Lopez
Søren Elbo

Fagot

Audun Halvorsen
Sebastian Stevansson
Britta Cortabarría

Horn

Lasse Luckow Mauritzen
Dominika Piwkowska
Oskar Lejonclou
Jakob Arnholtz
Erling Robert Eydal
Constantin Glaner

Trompet

László Molnár
Karl Husum
Andreas Jul Nielsen
Holger Sandegaard Johansen

Basun

Lars Ragnar Karlin
Brian Bindner
Gabriel Boezi Gjerpe

Tuba

Thomas Andre Røisland

Harpe

Zachary James Hatcher

Tasteinstrumenter

Per Salo

Slagtøj

Gert Skød Sørensen
Jakob Weber Egholm
Mads Hebsgaard Andersen
Tom Nybye
Lukasz Szyszko

Pauker

Nicola Carrara

1. & 3. MAJ 2025
KONCERTSALEN

Popelka & Smetana

Smetanas symfoniske digt Mit fædreland er berømt for sine medrivende melodier og overdådige tonemalerier. DR Symfoniorketret og dirigenten Petr Popelka tager dig med på rejse gennem de storslåede tjekkiske landskaber med imponerende slotte, dybe skove og den mægtige Moldau-flod.

DR
Symfoni
Orkestret

Læs mere og køb billetter på drkoncerthuset.dk

29. & 30. MAJ 2025
KONCERTSALEN

Hannigan & Girl Crazy

Den enestående Barbara Hannigan er både dirigent og sanglesolist i et spændende program, der krydser genregrensere og musikalske epoker. Koncerten åbner med et stemningsfuldt værk af komponisten Golfram Khayam og afsluttes med Gershwins glædestrålende musik fra musicalen Girl Crazy.

DR
Symfoni
Orkestret

Læs mere og køb billetter på drkoncerthuset.dk

DR's KONCERTVIRKSOMHED STØTTES AF BLANDT ANDRE

A.P. MØLLER OG HSTRU CHASTINE MC-KINNEY MØLLERS FOND TIL ALMENE FORMAAL
AUGUSTINUS FONDEN
AAGE OG JOHANNE LOUIS-HANSENS FOND
CARL NIELSEN OG ANNE MARIE CARL-NIELSENS LEGAT
BECKETT-FONDEN
SPORTGOODSFONDEN
KNUD HØJGAARDS FOND
AXEL MUUSFELDT'S FOND
WILHELM HANSEN FONDEN
GANGSTEDFONDEN
VENNEFORENINGEN FOR DR's KOR OG ORKESTRE

Chef for DR Koncerthuset, Den Levende Musik og P2: Kim Bohr

Repertoirechef: Tatjana Kandel

Leder for DR Symfoniorkestrets udvikling og drift: Michael Aaberg Thomsen

Produktionstilrettelægger: Karen Skriver Zarganis

Produktionsledere: Morten Danvad, Anne Dueholm Jacobsen

Lydproducer: Morten Mogensen

Musiktekniker: Mikkel Nymand

Redaktør: Helle Kristensen

Design: DR Koncerthuset

Tryk: Bording Danmark A/S